

33. Dhe u dalin në shesh të këqijat që i kanë punuar, dhe i përfshirë ajo me të cilën tallëshin.

34. E u thuhet: “Sot po u lëmë të harruar, ashtu sikurse ju e harruat takimin e kësaj dite, vendi juaj është zjarri, për ju nuk ka ndihmëtarë”.

35. Këtë (dënim) për shkak, se ju u tallët me ajetet e Allahut, juve u mashtroi jeta e dynjasë. Sot, pra, nuk do të nxirreni prej tij (zjarrit), e as nuk kërkohet që ata t'i kthehen pendimit dhe respektit të Allahut.

36. Pra, falënderimi i qoftë vetëm Allahut, Zotit të qiejve, Zotit të tokës, Zotit të gjithësisë!

37. Vetëm Atij i takon lartëmadhëria në qiej e në tokë dhe Ai është ngadhënjyesi, më i urti.*

SURETU EL AHKAF

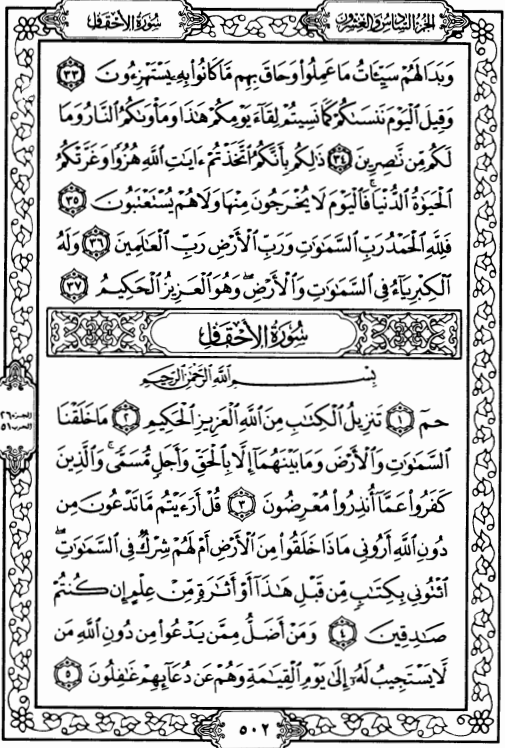
*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!*

1. Há, Mimë.

2. (Ky) Libër i shpallur prej Allahut, të fuqishmit, të urtit.

3. Ne nuk i krijuam qiejt e tokën dhe atë që ekziston ndërmjet tyre, përpos me qëllim dhe për një afat të caktuar, kurse ata që nuk besuan nuk i vunë veshin asaj me çka u tërhiqet vërejtja.

4. Thuaj: “Më thuani për ata që pos

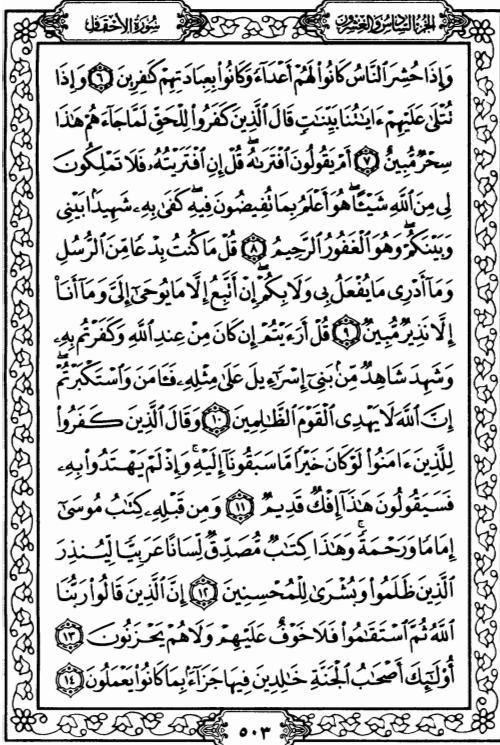
Allahut i adhuron, më tregoni se çka krijuan ata në tokë dhe a kanë pjesëmarrje në (krijimin në) qiejtë? Nëse e thoni të vërtetën, më sillni ndonjë libër para këtij ose ndonjë gjurmë të mbetur prej diturisë”.

5. Kush është me i humbur se ai që pos Allahut lut diç që nuk i përgjigjet atij deri në kijamet, pse ata (që luten) janë gafilë ndaj lutjes së tyre.

* Ata që besuan, jetojnë me besim, veprojnë sipas besimit, vdesin me besim dhe ringjallen me besim; jobsimtari jeton pa besim, vdes i tillë dhe ringjallet i tillë. Prandaj, nuk janë të njëjtë, pse besimtarët e dinë që Allahu krijoi çdo gjë dhe Ai do të shpërblejë me drejtësi. Jobsimtari i është dhënë dëshirave të epshtit, nuk respekton Zotin, por emocionet i respekton si zot, edhe pse e di të vërtetën. E derisa veshët i ka të mbyllur nga e vërteta, zemrën të kushtuar pas epshtit, sytë e mbuluar me perde, a ka kush që ta vërë në rrugë të drejtë, pas të gjitha fakteve që ia tregoi Zoti?

Nuk qëndron arsyeja se koha na shkatërron, por Zoti është Ai që jep jetë, jep vdekje dhe bën ringjalljen dhe tubimin para Tij. Ai është sundues i gjithësisë, e këtë fuqi të Zotit do ta kuptojnë të gjithë në ditën e kijametit, ditën kur paraqitet xhehenemi me atë hukamën e vet, e nga frika të gjithë njerëzit do të bijnë në gjunj. Atëherë prezentohen shënime të veprave, shënime të cilat i kanë regjistruar melaiket, të cilat janë të sakta. Besimtarët shkojnë në xhennet, jobsimtarët në zjarr, sepse ata nuk besonin dhe bënin krime, kurse me ajetet e Allahut tallëshin.

Me ndihmën e Zotit, mori fund përkthimi dhe komentimi i “Suretull Xhathije”. Lavdëruar qoftë Allahu i madhëruar!

6. E kur do të tubohen njerëzit, ata (zotat e tyre) do të jenë armiq të tyre (të adhuruesve) dhe do ta mohojnë adhurimin e tyre (të idhujtarëve).

7. Dhe kur atyre u lexoheshin ajetet Tona të qarta, ata të vërtetës (Kur'anit) që u erdhi, i thanë: “Kjo është magji e hapët!”

8. Ose i thonë se ai (Muhammedi) e trilloi. Thuaj: “Nëse unë e kam trilluar atë, ju nuk keni mundësi asgjë të më

mbroni prej Allahut. Ai e di më së miri se çka i mveshni ju atij, por mjafton që Ai është dëshmitarë ndërmjet meje dhe ndërmjet jush, Ai është mëkatfalësi, mëshiruesi”.

9. Thuaj: “Unë nuk jamë risimtar prej të dërguarve, e nuk e di se çka do të bëhet me mua e as me ju, unë nuk ndjek tjetër vetëm atë që më shpallet, unë nuk jam tjetër pos i dërguar që ju tërheq vërejtjen qartas”.

10. Thuaj: “Më tregoni mua se nëse ai (Kur'ani) është prej Allahut, e ju e mohuat (si do të jetë puna juaj), ndërsa një dëshmitar nga beni israilët e dëshmoi si të tillë (të zbritur prej Allahut) dhe i besoi, kurse ju bëtë kryelartësi (a nuk jeni zullumqarë)?” E, s'ka dyshim se Allahu një popull që është mizor, nuk e udhëzon në rrugën e shpëtimit.

11. E ata që nuk besuan, atyre që besuan u thanë: “Sikur të ishte ai (Kur'ani - feja) ndonjë e mirë, ata nuk do ta përqafonin para nesh!” E derisa nuk drejtohen me të (Kur'anin), ata do të thonë: “Ky është trillim i kahershëm”.

12. E para tij ishte libri i Musait, prijës dhe mëshirë, e edhe ky është libër që vërteton (librin e Musait), është në gjuhën arabe për t'u tërhequr vërejtjen atyre që nuk besuan, kurse myzhde për besimtarët.

13. Ata që thanë: “Allahu është Zoti ynë dhe qëndruan besnikërisht, për ta nuk ka frikë dhe ata nuk do të pikëllohen.

14. Të tillët janë banues të xhennetit, aty janë përgjithmonë, atë e kanë shpërblim për veprat që i bënë.

15. Ne e urdhëruam njeriun t'u bëjë mirë prindërve të vet, ngase nëna e vet me mundim e barti dhe me vështirësi e lindi, e bartja e tij dhe gjdhënia e tij zgjat tridhjetë muaj (e ai vazhdon të jetojë) derisa të arrijë pjekurinë e vet dhe kur t'i mbushë dyzet vjet, ai thotë: "Zoti im, më inspiro mua që të falënderoj për të mirën Tënde që ma dhurove mua dhe prindërve të mij, që të bëj vepra të mira që i pëlqen Ti dhe m'i bën të mirë pasardhësit e mij, unë pendohem te Ti dhe unë jam me myslimanët.

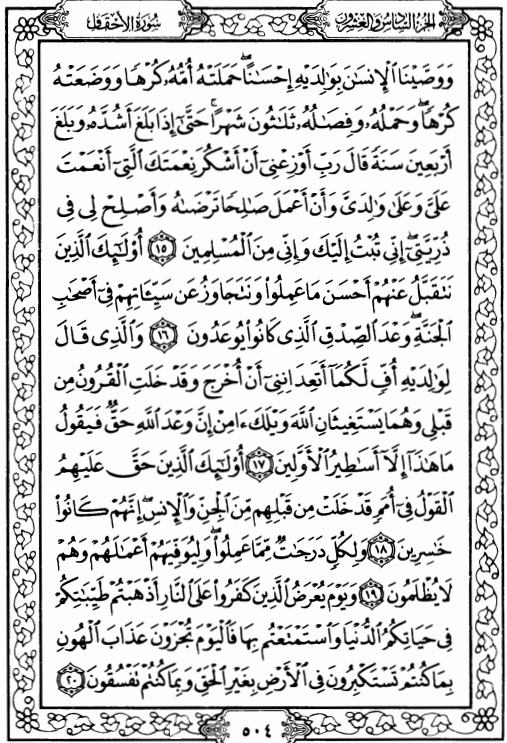
16. Të tillët janë ata që Ne ua pranojmë në mënyrën më të mirë atë që punuan, ua kapërcejmë të këqijat e tyre duke i radhitur me banuesit e xhennetit. (Ky është) Premtim i vërtetë që u është premtuar.

17. E ai që prindërve të vet u thotë: "Oh, për ju!, a më premtoni mua se do të ringjallëm, kur sa e sa gjenerata kanë kaluar para meje (e nuk u ringjallën)?" E ata të dy e lusin Allahun ta udhëzojë (duke i thënë atij) "I mjeri, ti, beso, se premtimi i Allahut është i saktë!" po ai thotë: "Kjo nuk është tjetër vetëm se legjendë e të lashtëve!"

18. Ata janë të tillë, kundër të cilëve ka marrë fund vendimi (të jenë banues të zjarrit) si në popujt nga exhinët dhe njerëzit që kaluan para tyre, sepse ata ishin të humbur.

19. E, secilit sipas veprave që bëjnë takon shkalla, e shpërbënim për veprat e tyre do t'u plotësohet, e nuk u bëhet padrejtë.*

20. E në ditën kur ata që nuk besuan

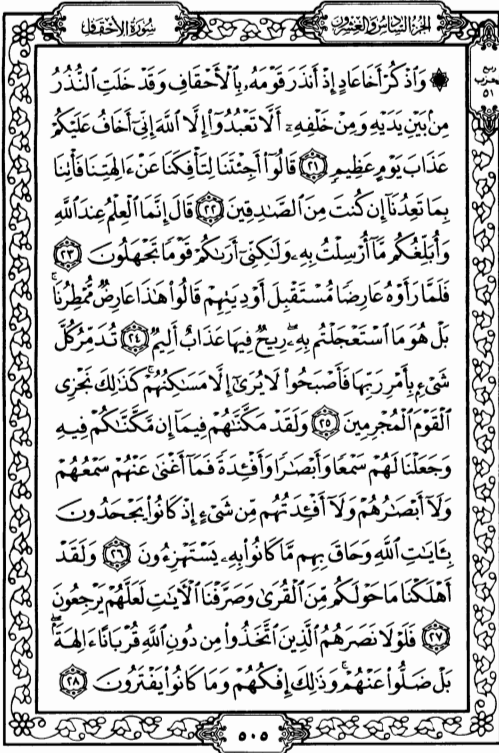
paraqiten pranë zjarrit (e u thonë): Ju i shfrytëzuar të mirat në jetën e dynjasë dhe i përjetuar ato, sot, për shkak se keni bërë mendjemadhësi në tokë pa të drejtë dhe për shkak se nuk respektuat urdhërat e Zotit, do të shpërbleheni me dënimin nënçmues.

* Se Kur'ani është shpallje e Zotit, se është fjalë e Tij, e kurrësi e ndonjë njeriu, është theksuar në nja dhjetë ajete, e për t'u dhënë njerëzve të kuptojnë se një këso shprehje e lartë me përmbajtje të mrekullueshme, nuk mund të burojë prej njeriut, e as nuk është kurrfarë trillimi, siç thonë idhujtarët.

Krijimi i çdo gjëje është bërë me një qëllim dhe për një kohë të caktuar, kohë të cilën e di vetëm Zoti. Ndërsa zotat që ia shoqërojnë Allahut, as nuk kanë krijuar gjë, as nuk e dëgjojnë lutjen e adhuruesve, e në ditën e kijametit, përveç që do ta refuzojnë adhurimin e tyre, do të bëhen edhe armiq të adhuruesve.

Pejgamberi ynë urdhërohet t'ju thotë se ai nuk është pejgamberi i parë, nuk ka shpikur diçka për herë të parë, pejgamberë pati edhe para tij, nuk është në dorën e tij as fati i vet, as fati i tyre, dhe me përpikmëri duhet t'i përmbahet asaj që i shpallet. Urdhërohet t'u thotë idhujtarëve, nëse Kur'ani është vërtet fjalë e Zotit, e ju mohuat, atëherë ç'do të bëhet me ju? Prej beni israilëve ka asish që e pranuan dhe dëshmuan se është prej Zotit, andaj besuan dhe shpëtuan, kurse ju mbetët të humbur.

Për arsye se Kur'anin dhe fenë islame e kishin pranuar disa të varfër e të dobët si Bilali, Ammari, Suhajbi, Hababi etj., të cilët nuk kishin ndonjë autoritet të përparshëm, idhujtarët thoshin se sikur të ishte ndonjë e mirë, ata të dobët nuk do të na kalonin ne.

21. Përkujto, vëllain e Adit (*Hudin*) kur popullin e vet në Ahkafë e qortoi, megjithqë qortime pati edhe para edhe pas tij, (*u tha*): Të mos adhuronit tjetër vetëm se Allahun, pse unë i kam frikë dënimit tuaj në ditën e madhe!

22. Ata thanë: “A ke ardhur të na largosh prej zotave tanë?! Nëse je i sigurt, na sjell atë me çka na kërcënohesh.

23. Ai tha: “Vetëm Allahu e di atë, ndërsa unë po ju kumtoj atë për çka jam

i dërguar, por unë po ju shoh se jeni popull injorant.

24. E kur e panë të paraqitur (*renë*) të drejtuar kah luginat e tyre, thanë: “Kjo re do të na sjellë shi!” jo, kjo është ajo që ju e kërkuat sa më shpejt, një erë (*shtërngatë*) me një dënim të dhembshëm.

25. (*Erë*) që me lejen e Zotit të saj, rrënon çdo send. Dhe aguan ashtuqë nuk shihej tjetër përveç banesave të tyre. Ashtu, Ne e ndëshkojmë popullin kundërshtar.

26. Ne u patëm mundësuar atyre (*fuqi, pasuri, jetë të gjatë*), atë që nuk u mundësuan juve, u patëm dhënë të dëgjuar, të parë e edhe zemra (*të menduar*), por atyre nuk u bëri dobi asgjë, as të dëgjuarit e tyre, as të parit e tyre e as zemrat e tyre, pse ata ishin që i mohonin argumentet e Allahut, andaj, i përfshiu ajo me të cilën talleshin.

27. Ne i zhdrukëm disa vendbanime përreth jush, u përsëritëm argumentet ashtuqë të kthehen (*në rrugën e drejtë*).

28. Përse atyre nuk u ndihmuan zotat, të cilët i adhuruan pos Allahut, në shenjë të afrimit me ta (*te Allahu*)? Por, ata humbën prej syve të tyre. Ajo ishte gënjeshtër e tyre edhe ajo që trillonin ata vetë.

Derisa kënaqësia e Allahut gjendet tek ai që i kënaq prindërit, dhe hidhërimi i Allahut është kundër atij që i hidhëron prindërit, Allahu urdhëron respektin, bamirësinë ndaj prindërve dhe numëron vuajtjet dhe kujdesin e tyre ndaj fëmijëve. Sipas këtij ajeti kuptohet se koha më e shkurtër e shtatzënisë është të paktën gjashtë muaj, pse koha e gjidhënisë është dy vjet, ashtuqë e tërë kjo kohë zgjat tridhjetë muaj.

Koha e pjekurisë së plotë është dyzetvjetëshi, andaj edhe pejgamberët nuk u dërguan para se ta arrinin këtë moshë të pjekurisë. Besimtari i mirë është mirënjohës ndaj Zotit dhe ndaj prindërve, andaj i lutet ta udhëzojë në rrugën e drejtë dhe t'i falë pasardhës të mirë.

Njeriu i keq nuk i përgjigjet as thirrjes së prindërve për rrugën e drejtë, andaj ai do t'i takojë atij grupi që janë xhehenemlinj.

29. (Përkujto) Kur disa prej exhinëve i drejtuan te ti që të dëgjojnë Kur'anin dhe kur u afruan edhe e dëgjuan atë, thanë: "Heshtni!" dhe kur u krye, u kthyen te populli i vet dhe e këshilluan.

30. Thanë: "O populli ynë, ne dëgjuam një libër të shpallur pas Musait, që vërtetonte atë para tij, që udhëzonte në të vërtetën dhe në rrugën e drejtë!"

31. O populli ynë, përgjigjuni thirrësit të Allahut dhe besoni atij! Ai ju falë mëkatet tuaja dhe ju shpëton prej një dënimi plot vaujtje.

32. E kush nuk i përgjigjet atij që thërret në rrugën e Allahut, ai nuk është i pamposhtur në tokë dhe pos Atij, ai nuk ka mbrojtje, të tillët janë në një humbje të hapët!"

33. A nuk e dinë ata se Allahu që krijoi qiejt e tokën dhe nuk u lodh në krijimin e tyre, Ai ka fuqi t'i ngjallë të vdekurit. Po, Ai është i plotfuqishëm për çdo send.

34. E ditën kur ata që nuk besuan paraqiten pranë zjarrit (e u thuhet): "A nuk është ky (dënimi) i vërtetë?" Ata thonë: "Po pasha Zotin tonë!" Ai thotë: "Për shkak se nuk besuat, pra vuanie dënimin!"

35. Ti (Muhammed) duro, ashtu sikurse duruan të dërguarit e vendosur dhe mos kërko ngutjen e dënimit për ta, sepse ditën kur do ta përjetojnë atë (dënimin) që u është premtuar, atyre u duket sikur nuk kanë jetuar vetëm se në një moment të shkurtër

سُورَةُ الْاَحْكَافِ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْعِبَادِ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ إِذْ قُلْنَا لَهُمْ
حُضِرُوهُ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَنَا فَأَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ
(٣٩) قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن سَمَوَاتٍ مِّن قَبْلِهِمْ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
(٤٠) يَقَوْمَنَا آجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ
وَيُجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيبِ (٤١) وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ
بمُعْتَجِرٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ (٤٢) أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يُقَدِّرْ عَلَىٰ أَنْ يُمْحِيَ الْمَوْتُونَ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٤٣) وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّآ قَالِ قَدْ قُرِفُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ (٤٤) فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولَؤَا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَوْ يَلْبَثُونَ إِلَّا
سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ (٤٥)

سُورَةُ الْمُحْتَشِبَاتِ

٥٠٦

të ditës. Kumesë e mjaftueshme! A mos shkatërrohet kush, pos popullit të shfrenuar?*

* Atyre që nuk besuan, kur afrohen te zjarri u thuhet se ju i përjetuat të mirat dhe kënaqësitë në dynja dhe nuk e falënderuat Zotin, e mbajtët vetën lart, i morën nëpër këmbë dispozitat e Allahut, tash pra, vuanie dënimin më të shëmtuar.

Populli Ad, që jetonte në Ahkafë, vend në Jemen i tërë rërë i imët, refuzoi mësimet e pejgamberit të vet, Hudit, bile i thanë: "Na sill sa më shpejt dënimin me të cilin na kërcënohesh". Po ai, sikurse edhe të gjithë pejgamberët e tjerë, e dinte se ajo është punë e Zotit, e jo e pejgamberit. Një ditë mbi luginat e tyre ku mbillnin bereqete, u shfaq një re e dendur dhe ata u gëzuan kur e panë dhe menduan se do të bjerë shi, por ajo re solli një erë të stuhishme që zhduki çdo gjë, e edhe ata, kurse shtëpitë mbetën të zbrazura. Kurejshitë ndihujtarë do të duhej të merrnin mësim prej rasteve të tilla që kishin ndodhur përreth tyre dhe ata zota që i adhuronin kinse do t'u ndihmojnë te Zoti, u humbën sysh, nuk u ndihmuan asgjë.

Pejgamberi ynë, duke u kthyer prej Taifit, në luginën Nahle, lexonte Kur'an. Zoti kishte dërguar një grup, më pak se dhjetë xhinë që ta dëgjonin. Dëgjuan dhe besuan edhe popullin e vet e thirrën të besonjë, duke u tërhequr vërejtjen se pos Allahut nuk ka kush që mund t'i shpëtojë ose t'i mbrojë.

Allahu fuqiplotë, i cili krijoi qiejt e tokë dhe nuk ndjeu kurrfarë lodhjeje a mundim, është po Ai i gjithfuqishmi që do t'i ringjallë të vdekurit.

Pejgamberët "Ulu-l-azmi" ishin: Nuhu, Ibrahim, Musai dhe Isai, e derisa edhe Muhammedi ishte në grupin e tyre, i thuhet të jetë i durueshëm, i qëndrueshëm dhe i vendosur sikurse edhe ata, ngase grada e tij "vulë e pejgamberëve", është e një niveli më të lartë nga të gjithë ata.

Me ndihmën e Zotit, mori fund përkthimi dhe komentimi i sures Ahkafë. I lavdëruar e i madhëruar është Allahu fuqiplotë!